

MIESZKACZ (2) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (*tak w* mieszkać); *a* jasne.

sg N mieszkać (1). ◇ *pl N* mieszkanie (1). ◇ [A mieszkanie. ◇ L mieszkańcach.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Mieszkaniec; habitator Mącz, PolAnt (2) : Mącz 151c.

mieszkać czego (1): [Przeklinajcie Meroc rzekł anioł Iehowy/ przeklinając przeklinajcie mieszkańce jego *BudBib Iudic 5/23 (Linde).*] *Cf Wyrażenie.*

Wyrażenie: peryfr. bibl. »mieszkanie domow« = *ludzie; habitantes domos PolAnt (1):* Raczmy wezwać miły Panie na testamenty twoje/ [...] boć złośliwi mieszkańcy domow [*domibus iniquitatum*] na ziemi napełnieni są ciemności. *WróbŻołt 73/20; [y w anielech fwyh nie obaczy [Bóg] światła. Coż w mieszkańcach domow glinianych BudBib Iob 4/19 (Linde).]*

Synonimy: mieszczanin, obywatel, obywatel, przebywacz.

Cf MIESZKAJĄCY, MIESZKANIEC

ZCh